

Arrest

nr. 280 330 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 juli 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. WORONOFF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) te Gjuras in de provincie Diber. Op 20 september 2013 bent u te Durrës gehuwd met G.M. (...) (O.V. (...)). Jullie hebben twee kinderen, G.E. (...) (O.V. (...)), geboren op (...) in Durrës, en G.A. (...) (O.V. (...)), geboren te Durrës op (...). U hebt een cursus elektriciteit gevolgd en was arbeider. U hebt sinds 1993 in Xhafzotaj, Durrës gewoond.

Uw zoon E. (...) lijdt aan autisme. Hiertoe kreeg hij in Albanië niet de nodige therapie. U diende deze zelf te betalen maar dat was voor u niet mogelijk. Ook uw echtgenote haalt aan dat er in Albanië niet

zoveel therapieën en gespecialiseerde begeleiding voorhanden zijn. Daarom heeft uw echtgenote M. (...) samen met de kinderen E. (...) en A. (...) Albanië verlaten op 22 augustus 2021 en zijn ze naar België gekomen. Zelf hebt u Albanië verlaten op 19 oktober 2021 en bent u eveneens naar België gekomen.

Op 11 januari 2022 hebben u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming ingediend. U hebt geen vrees maar wil een beter leven voor uw zoon. Uw echtgenote geeft eveneens aan geen vrees te hebben.

Ter staving van jullie verzoek om internationale bescherming legt u uw originele Albanese paspoort (nr: (...)) voor. Uw echtgenote legt eveneens haar originele Albanese paspoort (nr: (...)), deze van uw kinderen E. (...) (nr: (...)) en A. (...) (nr: (...)), haar originele Albanese identiteitskaart (nr: (...)) en haar Albanese rijbewijs voor alsook enkele medische documenten betreffende uw zoon zijnde een Albanees attest d.d. 28 augustus 2013, een Albanees attest d.d. 12 juni 2019, een medisch verslag d.d. juni 2019, een deel van een medisch verslag d.d. februari 2019, 15 pagina's van een uitprint met grafieken, een Albanees medisch attest d.d. 17 januari 2022 met vertaling van Dr. K. (...) waarin deze stelt dat het noodzakelijk is dat uw zoon verzorgd wordt in een gespecialiseerd centrum in het buitenland (België) alsook een Albanees attest d.d. 27 januari 2022 van de genaamde M.K. (...) waarin ze stelt dat uw zoon werd gediagnosticeerd met autisme in het regionaal centrum voor autisme in Tirana en dat hij therapie gevolgd heeft doch nood heeft aan een meer specifieke behandeling.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier is het duidelijk dat u géén dergelijke elementen kenbaar hebt gemaakt, en heeft het Commissariaat-generaal evenmin bijzondere procedurele noden in uw hoofdte kunnen vaststellen. In dit verband dient te worden benadrukt dat u twee keer, d.d. 27 april 2022 en 10 juni 2022, bent opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, maar u noch uw echtgenote door opvangproblemen of ziekte niet in staat waren om hier gevolg aan te geven. Uit het administratief dossier blijkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijzondere procedurele noden kenbaar hebt gemaakt (zie BPN formulier DVZ). Bovendien hebt u ten overstaan van het Commissariaat-Generaal evenmin concrete aanwijzingen doen gelden met betrekking tot eventuele bijzondere procedurele noden die het nemen van specifieke steunmaatregelen afdwingen om u toe te laten op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen, en beschikt het Commissariaat-generaal zelf ook niet over zulke gegevens.

Er werden u bijgevolg dan ook géén specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vooreerst te worden verwezen naar artikel 18§2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat als volgt luidt: "Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit." Bovendien sluit de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ('Procedurerichtlijn') een beslissing evenmin uit. Artikel 14.3 van voorgaande Richtlijn stipuleert dat het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de beslissingsautoriteit niet belet een beslissing over een verzoek om internationale bescherming te nemen. Aldus dient besloten te worden dat het Commissariaat-generaal op basis van de verklaringen van u en uw echtgenote bij de Dienst Vreemdelingenzaken een geldige beslissing kan nemen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Albanië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zowel u als uw echtgenote halen aan geen vrees te hebben (Vragenlijst CGVS G.A. (...) d.d. 23 maart 2022, vraag 3.4 & Vragenlijst CGVS G.M. (...), d.d. 24 maart 2022, vraag 3.4). Jullie hebben Albanië verlaten omwille van het autisme van uw zoon dat voor u onbetaalbaar is in Albanië (vragenlijst CGVS

A. (...), vraag 3.5) en omdat er onvoldoende therapieën en gespecialiseerde raadplegingen zijn in Albanië (vragenlijst CGVS M. (...), vraag 3.5).

Waar u aanhaalt dat het voor u onmogelijk was om de therapie voor uw zoon te betalen (vragenlijst CGVS, vraag 5) dient te worden opgemerkt dat deze problemen van louter socio-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U was als arbeider werkzaam in Albanië en had er samen met uw gezin onderdak (vragenlijst DVZ d.d. 23 maart 2022, vraag 10 & 12).

Waar u echtgenote aanhaalt dat er onvoldoende therapieën en gespecialiseerde raadplegingen zijn, blijkt nergens uit dat jullie omwille van criteria zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie geen toegang zouden hebben tot medische verzorging in Albanië. Integendeel, uit de door jullie voorgelegde medische documenten blijkt dat jullie toegang hadden tot de Albanese gezondheidszorg. Het gegeven dat er een kwaliteitsverschil is tussen de Belgische en de Albanese gezondheidszorg houdt evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de door u en uw echtgenote ingeroepen medische problemen van jullie zoon, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Jullie paspoorten alsook de Albanese identiteitskaart en het rijbewijs van uw echtgenote, bevestigen jullie nationaliteit en identiteit dewelke niet worden betwist. De medische documenten die u voorlegt bevestigen de aandoening waaraan uw zoon lijdt maar kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote G.M. (...) (O.V. 9.346.456) kennelijk ongegrond wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

- Artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 3 van het EVRM en art. 23 van de Grondwet;
- Artikels 1 tot 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van de administratieve aktes;
- Van het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling."

Verzoeker betoogt:

"De Commissaris-Generaal herhaalt dat Albanië een veilig land is zoals vastgesteld bij KB van 14 januari 2022.

Bij terugkeer naar Albanië vreest echter verzoeker dat de medische toestand van zijn zoon die aan autisme lijdt slechter zal worden en dat zijn fysieke integriteit in gedrang zal komen omdat hij er niet de nodige behandeling kan krijgen.

Uit de informatie waarover verzoeker beschikt is er geen gepaste behandeling beschikbaar in Albanië. Gespecialiseerd onderwijs voor autistische mensen bestaat niet in Albanië, reden waarom verzoeker zich tot België wendde.

Autisme is een aangeboren pervasieve ontwikkelingsstoornis die zich kenmerkt door beperkingen op het gebied van sociale interactie en (non-)verbale communicatie en door een beperkt, repetitief of stereotiep gedragspatroon.

Dit zou duidelijk in strijd zijn met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

Dit artikel luidt: (...)

Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens houdt dit verbod voor een lidstaat die een bevel om het grondgebied te verlaten ten uitvoer wil leggen, ook (...)

Het begrip mishandeling wordt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens als volgt gedefinieerd: (...)

Artikel 23, lid 1, van de Grondwet schrijft niet anders voor wanneer het stelt dat eenieder een leven moet leiden dat in overeenstemming is met de menselijke waardigheid.

Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 23 van de Grondwet, aangezien het de fysieke integriteit van verzoeker in gevaar brengt.

Uit een nieuwe analyse van de WHO blijkt dat de onbetaalde bedragen voor gezondheidszorg een belangrijke bron van financiële moeilijkheden zijn voor de Albanese bevolking.

Ongeveer 8% van de gezinnen vervalt tot armoede of wordt nog armer na het betalen van de onkosten, en 12% wordt geconfronteerd met catastrofale kosten voor gezondheidszorg. De financiële moeilijkheden die worden veroorzaakt door de contante betalingen zijn bijzonder acuut onder de armste lagen van de bevolking, en worden steeds meer in verband gebracht met de contante uitgaven voor geneesmiddelen.

De financiële bescherming komt in het gedrang door een aanzienlijk dekkingsgat en hoge eigen risico's. Verzoeker is derhalve ervan overtuigd dat hij de discriminatie en de stigmatisering die hieruit voortvloeien het leven in Albanië voor hem en zijn gezin onmogelijk maakt.

Zijn zoon lijdt aan autisme en er is in Albanië geen passende mogelijkheid tot medische zorgen of opleiding terwijl deze wel aanwezig zijn in België (stukken 2 tot 5).

Voorts haalt hij aan dat hij en zijn gezin, gelet op de ziekte van hun zoon niet kan overleven in Albanië."

Verzoeker concludeert:

"Verzoeker heeft wel vrees van vervolgingsdaden in de zin van art. 1 § A, al. 2 van de Conventie van Genève dd. 28 juli 1951 of tenminste zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Gelet op al deze vrees dient hij erkend te worden als vluchteling, of tenminste dient van de subsidiaire bescherming te kunnen genieten."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"- De beslissing van het CGVS nietig te verklaren en hem het statuut van vluchteling of het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen.

- In ondergeschikte orde, het dossier terug te verzenden naar het CGVS voor een nieuw onderzoek van de vordering."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een aantal medische attesten bij het verzoekschrift aangaande zijn zoon E. (bijlagen 2-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoeker vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. Verzoeker betwist de bestreden beslissing evenmin waar gesteld wordt dat verweerder te dezen toepassing vermocht te maken van artikel 18, § 2 van het PR CGVS en een beslissing kon nemen op grond van de elementen die in verweerders bezit waren. Bijgevolg blijft de bestreden beslissing ook op dit vlak onverminderd overeind.

3.7. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

3.8. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van het autisme van zijn zoon. Er zouden onvoldoende behandelingsmogelijkheden zijn in Albanië en de behandeling die aldaar wel voorhanden is zou hij niet kunnen betalen. Uit de verklaringen van zowel verzoeker als diens echtgenote, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt daarbij duidelijk dat zij aangaven voor het overige geen vrees te hebben in Albanië.

In zoverre verzoeker, onder meer verwijzend naar het recht op een menswaardig leven zoals vervat in artikel 23 van de Grondwet, wijst op het autisme van zijn zoon en het gebrek aan (betaalbare) behandelingsmogelijkheden in Albanië, dient echter te worden opgemerkt dat deze elementen op zich niet kunnen leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht gesteld:

“Waar u aanhaalt dat het voor u onmogelijk was om de therapie voor uw zoon te betalen (vragenlijst CGVS, vraag 5) dient te worden opgemerkt dat deze problemen van louter socio-economische aard zijn en niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U was als arbeider werkzaam in Albanië en had er samen met uw gezin onderdak (vragenlijst DVZ d.d. 23 maart 2022, vraag 10 & 12).

Waar u echtgenote aanhaalt dat er onvoldoende therapieën en gespecialiseerde raadplegingen zijn, blijkt nergens uit dat jullie omwille van criteria zoals beschreven in de Vluchtelingenconventie geen toegang zouden hebben tot medische verzorging in Albanië. Integendeel, uit de door jullie voorgelegde medische documenten blijkt dat jullie toegang hadden tot de Albanese gezondheidszorg. Het gegeven dat er een kwaliteitsverschil is tussen de Belgische en de Albanese gezondheidszorg houdt evenmin verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de door u en uw echtgenote ingeroepen medische problemen van jullie zoon, die werden gestaafd door meerdere medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar verzoeker in het verzoekschrift andermaal wijst op het gebrek aan (betaalbare) behandeling voor zijn zoon in Albanië en beweert dat *“de discriminatie en de stigmatisering die hieruit voortvloeien het leven in Albanië voor hem en zijn gezin onmogelijk maakt”*, dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat om deze bewering ook maar enigszins te staven, te onderbouwen of nader uit te werken. Verzoeker reikt niet het minste begin van informatie aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hijzelf en/of zijn gezinsleden in Albanië zou(den) riskeren te worden gediscrimineerd of gestigmatiseerd (louter) ten gevolge van de medische aandoening van of een gebrek aan (betaalbare) behandeling voor zijn zoon. Verder toont hij niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, door wie of in welke omstandigheden hijzelf en/of zijn gezinsleden ten gevolge van het autisme van zijn zoon en/of een eventueel gebrek aan (betaalbare) behandeling daadwerkelijk en specifiek zouden riskeren te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar Albanië. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met de voormelde, louter algemene, blote en ongefundeerde bewering om in zijner hoofde en/of in hoofde van zijn gezinsleden een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch diens echtgenote eerder gedurende de procedure melding maakte van het gegeven dat zij zouden riskeren te worden gediscrimineerd of gestigmatiseerd omwille van de voormelde redenen. Integendeel gaven zij beide expliciet aan geen vrees te hebben in Albanië en enkel naar België te zijn gekomen voor een beter leven voor hun zoon. Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan dat de medische aandoening van zijn zoon in zijner hoofde en/of in hoofde van zijn gezinsleden vervolging zou uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate en betaalbare behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de

beoordeling van deze medische elementen en het aangehaalde gebrek aan (betaalbare) behandeling in Albanië dient te richten tot de geëigende procedure.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoeker geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze *"het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling"* in casu en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT